రక్షకులు

రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి

రత్తమ్మ కొడుకు ఊరువిడిచిపెట్టిపోయి మిలిటరీలో చేరిపోయాట్ట.

ఆ భోగట్టా తెలియగానే "పీడ పోయిం" దనుకొంది సరళ. పీడపోయినప్పటికీ సరళకి సంతోషంమాత్రం లేకపోయింది. పీడపోతే పిశాచం పట్టుకుంది.

సరళకి రా...నగరం టెలిఫోన్ ఎక్స్చేంజిలో పని దొరికింది. ఊరు ఆమెకి కొత్త. అందుచేత నాలుగురోజులపాటు తన స్నేహితురాలొకామె అవూళ్ళోఉంటే - ఆమె ఇంట్లో బసచేసి ఈలోగా సీతాపతి గారి వీధిలో ఓ చిన్న ఇల్లు అద్దెకు కుదుర్చుకొంది. తోడుగా ఉండడానికి తల్లిని రమ్మని ఉత్తరంరాసి, తల్లి వచ్చేక అద్దె యింటికి బస మార్చింది. ఆయిల్లు ఊరికి కొంచెం కొసలో ఉంది. కాని అద్దె తక్కువా, ఆఫీసుకి దగ్గరాను. తనూ తల్లీ - ఇద్దరూ ఉండడానికి ఇమ్ముగా, సమపాయంగా ఉంది. వూరు బాగుంది. ఉద్యోగం బాగుంది. బస బాగుంది.

అంతా బాగానే ఉంది. రత్తమ్మకొడుకే బాగులేడు.

రత్తమ్మకొడుకు బాగానే ఉంటాడు. చిన్నవాడూ, అందగాడూను. చూడ్డానికి లక్షణంగా ఉంటాడు. ఎటొచ్చీ ఉన్న చెడ్డ లక్షణం ఏమిటంటే మనిషిలో హెచ్చుపాలు చెడ్డతనం ఉండడమే ఆ చెడ్డలక్షణం.

రత్తమ్మ కొడుకుని చూడగానే "రౌడీ వెధవ" అనుకొంది సరళ.

సరళని చూడగానే "హాయ్ హాయ్" అన్నాడు రత్తమ్మ కొడుకు.

సీతాపతిగారి వీధిలోకి లేడిపిల్లలా వచ్చి పడింది సరళ. ఆ వీధి రౌడీ మూకకి తను పులిపిల్లనని తెలియజేసే డామెకి రత్తమ్మ కొడుకు. అప్పటి కప్పుడే పెద్ద రౌడీలకి శిష్యరికంచేసే 'స్టేజి' దాటిపోయి, పిల్ల రౌడీలకి పెద్దగా ఉండే స్టేజ్‌లోకి వచ్చేడు. వీధికి కొత్తగావచ్చిన పిల్లకి "హాయ్‌హాయ్" అని పేరు పెట్టేడు. ఆమెవెంట పడ్డాడు.

ఆ ప్రకారంగా వెంటతగిలి వెంటతగిలిఆఖరికోరోజున వెంగు పట్టుకున్నాడు రత్తమ్మ కొడుకు. గేవాకలర్ హాలీవుడ్ చిత్రం "ఎడారి వీరుడు" చూసి ఇంటికి వస్తోంది సరళ. కొంతదూరం దాకా స్నేహితురాలు తనతో కూడా వచ్చి, ఆమెను ఇంటిదగ్గర ఆమె విడిపోయింది. సీతాపతిగారి వీధి ఇంక ఆట్టే దూరం లేదు. అందుచేత రిక్షా ఎందుకను కొని నడచే వెళ్తోంది సరళ.

దగ్గరనే చూసుకొంది కాని దారంతా చీకటిగానూ నిర్జనంగానూ ఉంటుందని గుర్తుంచుకోలేదు సరళ. రాత్రి పదయింది.

మైసూరులోని మహిషాసురుడు

—ఫోటో: వాసుదేవరా

చిట్టచీకటిగా ఉంది. రోడ్డుమీద జనసంచారం ఉన్నట్టుగా లేదు. అక్కడికి తీరా వచ్చేసరికి సరళకి భయం ముంచుకొచ్చింది. దొంగ దయ్యాలు "ఒస్తొందిరోయ్ పిల్ల" అని లోలోపల నవ్వుకొంటూ పక్కలెగ కేస్తూ చీకట్లో తచ్చాడుతున్నట్టనిపిస్తోంది.

రోడ్డు పక్కని ఉండే చెట్లు ఆ చీకట్లో కనిపించడంలేదు. కాని వాటిలోంచి జారు జారు పాములు జారుతూన్నట్టుగా చప్పుడవుతోంది. ఆకాశంలో రాజగాలి పిల్లలంతా పోయిన తల్లిలా ఏడ్చేడ్చి ఆగుతోంది. ఆగి ఆగి ఏడుస్తోంది. ఎదురుగా కొంచం దూరంలో ఏదో కొరివి దయ్యంలా కొళ్ళూ ఆరుతోంది. ఆరిపోయిం దనుకొనేసరికి కొళ్ళూ మెరుస్తోంది. వెనకనుంచి శవాలు నడచి వస్తోన్నట్టుగా తపతపలాడే అడుగుల చప్పుడు వినవస్తోంది.

సరళ నిలబడిపోయింది. రుమాలు తీసి ముఖం తుడుచుకొందికి కూడా భయంచేత వీల్లేక నిల్చుండిపోయింది. ఆ భయానికి సబబూ, సందర్భం లేదు. చూస్తోండగా మబ్బులు కమ్ముకొచ్చినట్టుగా కమ్ముకొచ్చింది. అంతలోనే మబ్బులు విడిపోయినట్టుగా వదలిపోయింది.

తను రోజూ నడచే రోడ్డే. తను రోజూ చూసే చెట్లే. భయం ఎందుకూ? ఇదే పగలైతే భయం ఉండదుకదా!

అదే పగలనుకొని నడచేదామనుకొంది సరళ. అనుకొని నాలుగడుగులు వేసింది. ఇంతలో వెనకనుంచి వచ్చే అడుగులు జోరు జోరయేయి. జోరు జోరయి ఆమె దగ్గరికి వచ్చేయి. వచ్చేక, సరళ భుజంమీద చేయి పడింది.

సరళ కేక లేదామనుకొనేలోపున ఆమె నడుం చుట్టూ చెయ్యొకటి తిరిగింది. "నేనే హాయ్ హాయ్" అనే మాటలు ఆమె చెవిని పడ్డాయి.

"అమ్మో" అని కేక వేసింది సరళ.

ఆ విధంగా ఆమె కేక వేయగానే ఏం జరిగిందంటే: ఎదురుగా కొంచెం దూరంలో ఉన్న కొరివిదయ్యం, రవ్వలు ఎగిరేలా కొరివిని నేలకి వేసి కొట్టి, పరిగెట్టివచ్చి రత్తమ్మ కొడుకుని పిడికిలితో గుద్దింది. రత్తమ్మకొడుకు ఒక్కక్షణం తటపటాయిస్తూ నిల్చొనేసరికి కొరివిదయ్యం రెండడుగులు వెనక్కి వేసింది. రత్తమ్మ కొడుకులో కదలిక లేకపోవడం చూసి మళ్ళీ ముందుకొచ్చింది. గర్జించింది. అప్పుడు రత్తమ్మ కొడుకు కొరివిదయ్యపు కడుపులో పిడికిలితో పొడిచి, కొరివిదయ్యపు మెడపట్టుకు లాగి, కొరివిదయ్యపు కాలిలో కాలువేసి తిప్పి, కొరివిదయ్యాన్ని నేల

★ రక్షకులు ★

వేసి కొట్టి పారిపోయేడు. అంతా కూడా "ఎడారి వీరుడు" సినిమాలోలాగే జరిగింది. అయితే ఇక్కడ హీరోయే కిందపడ్డాడు. విలనే నెగ్గుకుపోయేడు. అదీ జరిగింది.

కిందపడ్డ కొరివిదయ్యాం నెమ్మదిగా లేచి "అబ్బ, అబ్బ" అని ఆయాసం తీర్చుకొని, ఉన్నట్టుగానే ఉండి చెంగు చెంగున గెంతి ఆ చీకట్లో సరళబాలని కొట్టేయబోయింది. దెబ్బలు తప్పించుకొందికి సరళ కూడా అటూ ఇటూ గెంతుతూ "ఆగండాగండి. నేన్నేను," అంటూ తను రత్తమ్మ కొడుకును కానని, తను తనేనని "వాడు పారిపోయేడు పారిపోయే" డని కేకలు వేసి చెప్పవలసి వచ్చింది. పులిపిల్ల తప్పించుకు పారిపోయిందనీ, లేడిపిల్ల అరుస్తోందనీ తెలుసుకున్నాక ఆ దయ్యప్పిల్ల గంతులుమాని "అయామ్ సారీ, అయామ్ సారీ" అంది హూణ భాషలో.

విలన్ వదలిపోయినందుకూ, హీరో చేత దెబ్బలు తప్పినందుకూ "థాంక్యూ థాంక్యూ" అంది సరళ.

"ప్రమాద మేం జరగలేదు కద? నో డేంజర్ కద?"

"ఏం లేదు. రౌడీవెధవ. మీకేం దెబ్బలు తగల్లేదు కద?"

"ఇక్కడ చిన్న దెబ్బ...హమ్మ తగల్లేదు."

"అయామ్ సో సారీ."

"ఫర్లేదు, ఫర్లేదు."

"సమయానికి సరిగ్గా ఒచ్చి రక్షించేరు."

"రక్షించనూ? డ్యూటీ డ్యూటీ."

"మీకు చాలా థాంక్స్."

"ఉంచండి. ఫరవాలేదు. హమ్మహమ్మ. ఎవడా 'రోగు?'

"రత్తమ్మ..."

"ఆడదా?"

"కాదు. రత్తమ్మ కొడుకు."

"కొడుకా?"

"అవును."

"ఎవరి కొడుకు?"

"రత్తమ్మ కొడుకు. ఒక్క రౌడీ."

"రౌడీనా?"

"అవును."

"ఏం చేసేడు?"

"తన్నాలండీ అలాటివాళ్ళని."

"ఏం చేసేడు. కొట్టేడా?"

"కొట్టలేదు"

"మరేం చేసేడు?"

"........."

"ఏం చేసేడు మరైతే?"

"........."

"ఒహో"

"........." తెలివి తక్కువ మనిషిలా ఉన్నాడు.

"అవమానించేడా? రాస్కెల్ రాస్కెల్! వాడిపని పట్టిస్తానండి. ఇప్పుడు కాదు. రేపు, మీరు సరళాదేవిగారు కదూ? అవునవును, నాకు తెలుసు. పదండి పదండి. ఇంటికి దిగబెట్టేస్తాను"

ఇద్దరూ నడిచేరు.

'అతికొంచెం' దూరంవరకూ అతను మౌనంగా ఉన్నాడు. తరువాత టక్కున ఆగిపోయేడు. సరళ కూడా ఆగింది.

అది రోడ్డు జంక్షను. పక్క రోడ్డులో దూరాన్న ఓ దీపం ఉంది. దాని పల్చటి వెలుగులో అతణ్ని కొంచెం క్యూరియస్‌గా చూసింది సరళ. పొడుం రంగుది కాబోలు పంట్లాం. అమెరికన్ జాకెట్టు నీలపురంగుది. అతనికి ముప్ఫయ్యేళ్ళుండ వచ్చు. ఎవరో నెత్తిమీదకొట్టి పొట్టిచేసినట్టుగా ఉన్నాడు. ఆ పొట్టితనం సహజంగా లేదు. అతని జట్టు పొట్టి, అతని ముక్కు పొట్టి, మొత్తం మీద మనిషి కొంచెం వింతగా కనిపిస్తున్నాడు. అంతకు ముందు అతణ్నెప్పుడు చూసినట్టు గుర్తు రాలేదు సరళకి.

రోడ్డు జంక్షన్లో ఆగి, సరళ ముఖంలోకి చూస్తూ "నా పేరేవిటో తెలుసా మీకూ?" అని అడిగేడు. తొందరలో అతని మాట తొట్రుపడింది. ఆపదలో ఉన్న ఆడపిల్లకి సాయపడగలిగినందుకతను చాలా ఉద్రిక్తుడయి వున్నాడని తెలుస్తోంది.

"నా పేరేవిటో తెలుసా మీకూ?"

"తెలీదు. సారీ...కాని నా పేరెలా తెలిసింది మీకూ?"

"మిమ్మల్నెందుకు తెలీదూ?! బాగా తెలుసు. కాన్నా పేరు మీకు తెలుసా?"

నేనెవరో మీకు తెలుసా? నన్నెప్పుడైనా మీరు చూసేరా? నేనెవరో మీకు తెలిసుండక పోవచ్చు. నేను ఫలానా... అని ఆ వరసలో మాట్లాడ్డం లేదతను. తన పేరేమిటో తెలుసా అని అడుగుతున్నాడు.

"ఇదేమిటీ వరస?" అనుకొంది సరళ.

"నా పేరు తెలుసా?"

"తెలీదు" పేరు చెప్పడానికి చాలా ముచ్చట పడిపోతున్నాడే!

"చెప్పనా?"

"చెప్పండి" దానికింత సస్పెన్సెందుకూ?

"ఆశ్చర్యపోతారు"

"ఎందుకూ?" వెర్రివాడు కాడు కద?!

"నా పేరు జాన్ లూయీరావు" అని గంభీరంగా చెప్పి ట్రయంఫెంటుగా చూసేడతను.

సరళకి ఏమనడానికీ తోచక "ఓహో" అంది.

పేరు విని ఏం చెయ్యమంటాడు? మూర్ఛపొమ్మంటాడా, ముద్దెట్టుకోమంటాడా?

"కాన్నేను క్రిస్టియన్ని కాను. I am not a Christian. స్వచ్ఛమైన..." అని తనది స్వచ్ఛమైన ఏ వర్ణమో తెలియజేసేడు. ఇంకా చెప్తున్నాడు.

"మాట వింటే తెలుగువాణ్ణనుకోవచ్చు గాని, నోరు మెదపకుండా వుంటే నన్ను చూసి ఎవ్వడూ అనుకోడు తెలుగువాణ్ణని. ఇందాట్లా నన్ను చూసినప్పుడు మీరేమనుకున్నారు?"

"ఇందాట్లా చీకటే, మీర్నాకు కనిపించనే లేదు" అంది సరళ.

"సరిగా చూస్తే తప్పక ఆంగ్లో ఇండియన్నని మీరు కూడా అనుకొనుందురు. ఎంతోమందన్నారు. "అబ్బ! మీరచ్చంగా ఏంగ్లో ఇండియన్లా ఉంటారండీ" అని ఎన్నో సార్లన్నారు. అంతేకాదండోయ్. నన్ను చూసి ఓ రోజున గబగబ ఒచ్చేసేడు ఒకాడు. ఉంగరాల జుట్టు. తెల్లగా పొడవుగా టిప్‌టాప్‌గా వున్నాడు. మెళ్ళో బంగారపు గొలుసు. దానికి చిన్న బ్యూటిఫుల్ శిలువ. గడగడ మాట్లాడేస్తున్నాడు. ఏంవిటి? మళయాళం!

"ఆహా?"

"వాడు సిరియన్ క్రిస్టియను. నన్ను చూసి వాళ్ళ కజిన్ననుకున్నాడు. చూడండెలా అనుకున్నాడో, బావులేదూ?"

"బావుంది."

"తరవాత సారీసారీ అన్నాడు. ఫరవా లేదన్నాన్నేను. ఆ తర్వాత ఇద్దరం ఫ్రెండ్సయిపోయేం. వాడిప్పుడు బొంబేలో వున్నాడు. ఫ్రెంచ్‌ఫర్మ్కి మానేజరు."

"అలాగనా?"

"అంతేనండీ. సిరియన్ క్రిస్టియన్ననుకున్నారు, పార్శీపిల్లాణ్ణనుకున్నారు, కొంకణ్ బ్రాహ్మణ్ణనుకున్నారు, ఆఖరికి కూర్గువాణ్ణనికూడా అనుకున్నారు నన్ను చూసి. తెలుగువాణ్ణని మాత్రం ఎవ్వరూ అనుకోలేదు! అదేమిటో?"

తెలుగువాళ్లా కాకుండా మరోలా

కలవరపడు స్త్రీలకు

"కుమారి" మాత్రలు మరువకండి. మీ ఆరోగ్యం రక్షించును. చింతఅనవసరం

వెల (సాదా) రు. 3/-

(స్పెషల్) రు. 5/-

(ఎక్స్‌ట్రా స్పెషల్) 8/-

పోస్టేజిప్యాకింగు ప్రత్యేకం

Mrs. P. Devee, F.D.S. (AP) Calcutta-40.

Stockists —(1) Indo Medical Supplies, 3, Pauliappan St., G. T. Madras;
(2) L. M. Mukerji & Sons Ltd., 167, Dharamtola St., Cal—13,

ఉన్నందుకు అతను మిక్కిలిగా మురిసిపోతున్నాడు; ఎక్కువగా సంబరపడుతున్నాడు. చేతులూపుతూ గడగడ మాటాడుతూ మెల్లిగ నడుస్తూన్నవాడు మళ్లీ టక్కున ఆగిపోయేడు.

"మీ ర్నాకు జాన్ లూయీరావు పేరెలా వచ్చిందో అడగరేం?" అంటూ సరళని తన వావిధంగా ప్రశ్నించవలసిందిగా నిర్బంధించేడు. అడక్క తప్పదు. అంచేత అడిగింది సరళ.

"చెప్తా వినండి......"అంటూ చెప్పడం సాగించేడు. తల్లిగర్భమందు తానున్నయప్పుడు ఆతల్లి కాలుజారి ఏట్లోపడిందట. అప్పుడొక దొర ("ఫ్యూర్ఇంగ్లిష్ మన్") గప్పున ప్రవాహంలోకి దూకి ఆమెనిపట్టుకు ఈదుకొచ్చి ఒడ్డుకుచేర్చి రక్షించేట్ట, అతని యెడల తమకుండే కృతజ్ఞతకి చిహ్నంగా తన కా దొర పేరు పెట్టేరుట తన తలిదండ్రులు.

"రెండు ఫర్లాంగులు కొట్టుకుపోయిందిట మామదరు పాపం, మా ఫాదరేం చెయ్యగల్డూ? నీరంటే అసలే భయం అతనికి. పూర్మేన్! అగట్టుమీద నిల్చొని లబోలబోమని కేకలేస్తూంటే, పాపం ఆ దొర—మిస్టర్ జాన్‌లూయీ—ఆకేకలు విని కారాపి మరీ వచ్చేట. రావడం ఏమిటి, సంగతి చూడ్డం ఏమిటీ, ఏట్లోకి దూకడం ఏమిటి! అంతా హాఫ్ సెకన్!...అతనే లేకపోతే మామదరు లేకపోను, నేనూ లేకపోగును, మరిప్పుడు మిమ్మల్ని సేవ్ చెయ్యడాని కెవరూ రాకనూ పోగురు ఆ!? హాహ్హాహా!"

జాన్‌లూయీరావుతో ఆవిధంగా పరిచయం అయింది సరళాదేవికి.

ఆ తరువాత కొద్దిరోజులకే తెలిసింది, ర తమ్ముకొడుకు ఊరొదిలిపోయి మిలిటరీలో చేరేడన్న భోగట్టా.

ర తమ్ముకొడుకు!

పీడపోయింది,

మరి, జాన్ లూయీరావు?

పట్టుకు వదలడం లేదు.

"రక్షించడం కాదుకాని పీకాచంలా పీకిస్తున్నాడు" ఎప్పుడుపడితే అప్పుడు ఇంటికొచ్చేస్తాడు. ఎక్కడపడితే అక్కడ పలకరించేస్తాడు. పలకరించడంలో ప్రమాదమేమీ లేదు. కాని పలకరించిన తరువాత ఇంతకీ వదలడు, అంతకీ, వదలడు. గంట మాట్లాడితే అందులో ముప్పావుగంట తన గురించే చెప్పుకుంటాడు. ఆ విధంగా గంటల తరబడి మాట్లాడతాడు. తనిప్పుడే ఇంత లావున్నాడా? చిన్నప్పుడు ఇంకా లావుండేవాట్ట, "ఫోటో చూపిస్తానుండండి. యూరపియన్ ఫేవింగ్ ఉండేవాణ్ణో లేదో మీరే చెబుదురుగాని "తనెప్పుడూ డీసెంట్‌గా డ్రెస్ అవుతాట్ట. తనకి మంచిస్నేహితులున్నారట. 'షిప్పుసిగరెట్టు' తప్పించి మరొకటి మరెప్పుడూ తను కాల్చడట. సింధీషాపువాడు తనకి మంచిఫ్రెండట, అక్కడ మంచి బ్రాసియర్స్ దొరుకుతాయట. "ఇద్దరం కల్సివెళ్దాం"ట "రారా?"ట ఎందుకు రారూ?!"ట.

ఈప్రకారం సరళని పిచ్చెత్తించేసేడతను.

అతనికి తమాషా తమాషా "బడాయి" లున్నాయి.

తను తెలుగువాళ్లా ఉండనని గొప్ప; తను ఆంగ్లోఇండియన్లా ఉంటానని గర్వం; తనకి దొరపేరుందని డాబు; తను ఇంగ్లీషు బాగా మాట్లాడగలనని బడాయి; తనకి అరవస్నేహితులున్నారని గొప్ప. తన నేస్తుడొకడు శ్రీనగర్లో ఉన్నాడని గర్వం; మిస్ మేరీని తనకి బాగాతెలుసునని డాబు; తన 'కజిను' పెంటకుప్ప జమీందారని బడాయి; తన చెల్లిపెళ్లికి తాము పదివేలు కట్నమిచ్చేమని గొప్ప. మహమ్మద్ హాసన్‌కీ మాధవీలతకీ జరిగినపెళ్ళి తనమధ్యవర్తిత్వమే లేకపోతే జరక్కపోనని గర్వం; అను అతి కాస్మోపాలిటన్‌గా ఉంటానని డాబు; తనది స్వచ్ఛమైన ఫలానావర్ణమని బడాయి.

"రక్షించడం కాదుకాని ప్లేగులా పట్టుకున్నాడు."

అతను సరళని రకరకాలుగా బాధించడం ప్రారంభించేడు. గుట్టుగా ఉంచవలసిన విషయమే అయినప్పటికీ కొంతమంది "నాభార్య ఇలాగా, నాభార్య అలాగా" అని పదిమందితోనూ చెప్పుకుంటారు. అటువంటివాడు లూయీరావు. అయితే అతనికి భార్యలేదు. ఇంకా బ్రహ్మచారి. భార్యలేకపోతేనేం? సరళుందికదూ! అందుచేత ఆమెగురించి ఆవిధంగా చాటడం ప్రారంభించేడు.

"రక్షించడంకాదు కాని జీడిమార్కులా ఒదల్టంలేదు"

అతగాణ్ణి ఎలా వదల్చుకోడం? బుర్ర బద్దలుకొట్టుకున్నా వదలడంలేదతను. ఆఖరికి, వీణ్ణింక "తంతేతప్ప లాభంలేద" నే అభిప్రాయానికివచ్చింది సరళ. అంతగా వేధించుకు తినీసేడామె నతను.

ఓరోజున సర్వానికీ సిద్ధపడికూర్చుంది సరళ. ఇవాళ 'వాడురావాలి. ఏదైనా అసందర్భంగా మాట్లాడాలి, అప్పుడు పట్టించాలి వాడిపని' అనుకొని కూర్చుంది.

కాని జాన్ లూయీ ఆరోజు రాలేదు; కనిపించలేదు. ఆమర్నాడుకూడా కనిపించలేదు. మరి నాలుగురోజులు వరసగా గడిచేయి. తరువాత ఓసాయింకాలం సరళకి ఉత్తరం వచ్చింది. ఎవ్రాసేరు? "వాడ్రాసేడు."

"నా ప్రియమైనసర్లా"తో ప్రారంభించేడు. "నీ ప్రియమైన జాన్"తో ముగించేడు. అతగాడికి కలకత్తాలో ఉద్యోగం అయిందట. తంతిమీద ఆర్డర్లు వచ్చాయట. అందుచేత పిట్టమనిషితోనైనా చెప్పవీల్లేకుండా మూణ్ణిముషాల్లో మూటా ముల్లే సర్దుకొనిపోవలసి వచ్చిందట. మళ్ళీ "కలుసుకుంటాం తప్పక తప్పక తప్పక"ట. ఈలోగా అధమం వారానికి ఒక్కసారైనా జాబు రాస్తూండగలనని హామీ ఇవ్వగలడట.

కలకత్తాపోయేడు!

రక్షించేడు!

కాని, పోస్టుద్వారా బాధించడం సాగించేడు. సరళకి ఇంట్లో చిత్తుకాయితాల బుట్ట ఒకటేకూడా లేదు. అందుచేత ఆఉత్తరాలన్నిటినీ పొయ్యిలో పడేసేది. రోజులు నడవగా నడవగా ఉత్తరాల బాధకూడా తగ్గిపోయింది. పోయింది.

ఈవిధంగా కొన్నాళ్ళయింది. వాతావరణం ప్రశాంతంగా ఉంది. సరళకి ఎప్పు

బ్రాంచీలు: హైదరాబాదు & విజయవాడ.

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము లనుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.

ఎడ్వాన్సుతో జాబు వ్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్,

మలకపేట బిల్డింగ్స్, హైద్రాబాదు - 2

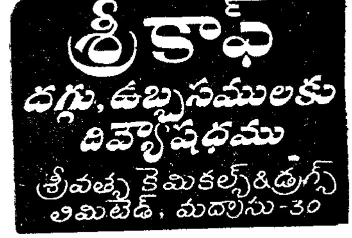

★ రక్షకులు ★

డైవా పీడకలొచ్చినప్పుడు తప్ప జాన్ లూయీరావు జ్ఞప్తికి రావడంలేదు. ఆమె జీవితం సాఫీగా హాయిగా సాగిపోతోంది. ఆమెకి లోకం నర్తనశాలలా ఉంది; ఆకాశం నీలపుగోపురంలా ఉంది; వెన్నెల మల్లెల పంటలా ఉంది; రోజులు రోజాపువ్వుల్లా ఉన్నాయి. మనుష్యులు అందరూ రత్తమ్మ కొడుకులు కారు. మరి జాన్‌లూయీరావు లేడు.

సరళకి నిజంగా చాలా హాయిగా ఉంది.

ఒకరోజున రాత్రి సుమారు పదిగంటల సమయానికి అదే "చీకటిరోడ్డు"న సరళ ఇంటికి నడుస్తోంది. ఆరోజున అది చీకటి రోడ్డు మాత్రం కాదు. పక్కనున్న చెట్లు వెన్నెల ముసుగులు వేసుకున్నాయి. రోడ్డంతా వెన్నెల ముగ్గులు వేసుకొంది. సరళ నిర్భయంగా నడుస్తోంది. ఆమె బావ వస్తున్నానని ఉత్తరం రాసేడు. ఉత్తరం ఆమెకా దినమే అందినది. తెల్లవారితే వచ్చే రోజు అతను వచ్చేరోజు. తెల్లవారితే ఆమె కది శుభదినం. ఆమెకి చాలా సంతోషంగా ఉంది. పూలపరుపుమీద ఉన్నట్టుగా ఉంది. చెట్లతో రోడ్డు పందిరివేసుకొంది. చంద్రుడు ఏ క్షణానికో పందిరికింద కొచ్చే పెళ్ళి కొడుకులా ఉన్నాడు. తారలు తెలిమబ్బుల మధుపర్కాలు కట్టుకొంటున్నాయి. ఎక్కణ్ణించో సన్నని సన్నాయి వాయిద్యం వినవస్తోంది.

సరళ అందుకే అంతగా నవ్వుకొంటూ నడుస్తోంది. పాటలూ, పువ్వులూ, పెళ్ళిళ్లూ వాటిగురించి ఆలోచించుకొంటూ నడుస్తోంటే మీదనుంచి తేళ్ళూ జెర్రులూ పడ్డట్టు "హాలో సర్లా" అనే మాటలు ఆమె చెవినిపడ్డాయి.

తుళ్ళిపడింది సరళ.

ఆ తుళ్ళిపడ్డంలో ఆమె తొడుక్కున్న జోడుకింద, కట్టుకున్న చీరకుచ్చెళ్ళు చిక్కుకున్నాయి. ఆమె ముందుకు తూలిపడి పోలేదు. తూగిపడబోయింది. ఇంతలో జాన్ లూయీరావు వచ్చి ఆమెని పట్టుకున్నాడు.

జాన్ లూయీరావు ఆరోజునే వచ్చేడు కలకత్తానుంచి. రాగానే సరళకోసం ఆమె ఇంటికి వెళ్ళేడు. ఆమె లేదు. రాత్రి పదింటికి కాని ఇంటికి రాకపోవచ్చని తెలుసుకున్నాడు. ఈలోగా బజారంతా తిరిగి, క్లబ్బుకి వెళ్ళి, కనిపించిన పరిచయున్నల్లా వీలైనంతగా పీడించి, హుషార్‌గా తిరిగి వస్తూన్నాడు. వస్తూ ఆమెగురించే ఆలో

(33 వ పేజీ చూడండి)

రోజూ దర్జాఅయిన వస్త్రధారణ
—ఆయనకు బట్ట క్రుంగునను బాధ లేదు!

దుస్తులు క్రుంగకుండా సొగసుగ ఉండుటకు ఆయన బట్టలు కొనేటప్పుడు 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్' ట్రేడు మార్కు ఉన్న వాటినే కొంటారు. కనుక బట్ట క్రుంగుతుందనే బాధ ఆయనకు లేదు. 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్' లేబిలుగల బట్ట ఫ్యాక్టరీనుండి వచ్చే ముందే తగినంత క్రుంగింపబడుతున్నది కనుక యింక క్రుంగనే క్రుంగదని ఆయనకు తెలియును.

లేబిలుమీద '**SANFORIZED**' REGD TD MK
ఈ గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి
అలాచేస్తే మీ దుస్తులు కొలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవు!

రిజిష్టరు చేయబడిన 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్' అనే ట్రేడు మార్కునకు అధికారులైన క్లూయట్, పీబోడీ అండ్ కంపెనీ ఇన్‌కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు. ఎస్. ఎ. లో స్థాపితము) వారిచే ప్రచురింపబడినది. ఈ కంపెనీ యొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణమునకు తగినట్లు క్రుంగకుండా ఉండే బట్టమీదనే 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్' ట్రేడు మార్కు వేయుటకు అంగీకారము యిస్తాము.

వివరములకు: 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్' సర్వీస్, 9బి, వెలిక్ స్ట్రీట్, బొంబాయి 2
ACP 4367

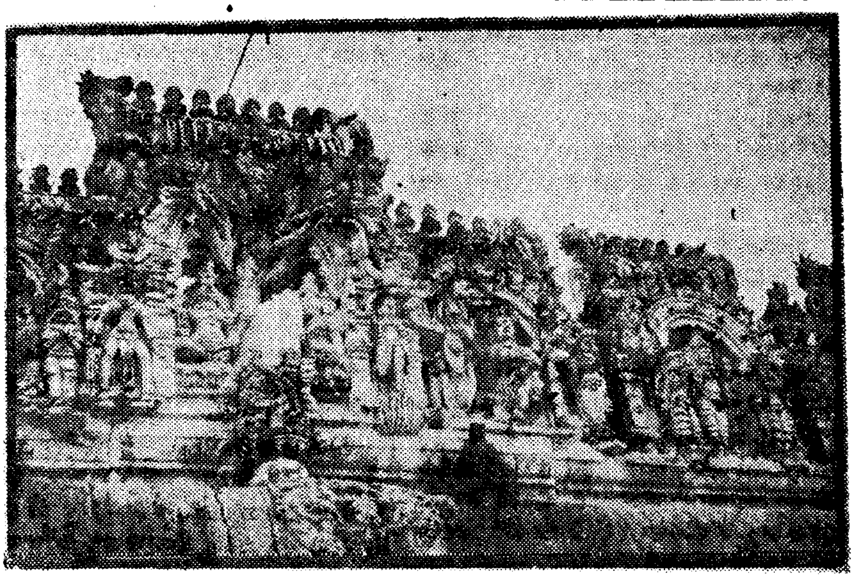

కంచి ఏకామ్రేశ్వర ఆలయ శిల్పం

—ఫోటో : పి. గురుమూర్తి]

స్వయంగా వచ్చి వరిస్తుంది.

భవబంధాలు త్రెంచుకొని ఆత్మజ్ఞానం పొందాలంటే తులజాపురీ క్షేత్రంలో ఉన్న జగదంబను ఆశ్రయించాలి. అంతే కాని అక్కడా ఇక్కడా తిరిగి ఏదో సాధిస్తామని అనుకోడం కాలక్షేపమే అవుతుంది గాని లాభంలేదు.

ఉత్కళ దేశంలో భువనేశ్వర క్షేత్రం పరమపవిత్రమైనది. ఆ క్షేత్రంలో పరాంబిక గోపికావేషంతో ఆవిర్భవించి ఉన్నది. ఆమెను సేవిస్తే ఇష్టఫలసిద్ధి కలుగుతుంది. సంసారానికి సంబంధించిన కష్టాలు సమూలంగా తొలిపోతాయి.

వైతరణి అనే నదిఒడ్డున విరజాదేవి అనే పేరుతో జగజ్జనని వెలిసిఉన్నది. ఆమెను ఆరాధిస్తే పుణ్యకర్మలన్నీ చేసినట్టే అవుతుందని ప్రాజ్ఞులు అభివర్ణించారు.

కలకత్తాసమీపాన దక్షిణేశ్వరంలో ఉన్న కాళికాదేవిని దర్శించి సేవించిన వానికి యముడివల్ల ఏ బాధలూ కలగవు. ఇది ముమ్మాటికీ నిజం.

కామరూపదేశంలో నీలాచలం అనే క్షేత్రం ఉంది. అక్కడ కామేశ్వరి అనే పేరుతో గుహ్యముద్రయై పరాంబిక నెలకొని ఉన్నది. సమస్త ప్రాణుల జన్మకారణమైన ఆ దేవిని కొలుచుకొనేవారు సర్వకామములనూ అనుభవిస్తారు.

మగధదేశంలో మంగళగౌరి అనే పేరుతో జగదంబిక ఉంటూన్న క్షేత్రం పరమపవిత్రం. ఆ క్షేత్రాన్ని దర్శించినవారు సర్వమంగళములనూపొంది పునీతులౌతారు. చివరకు ఎవరూ పొందలేని ఉత్తమగతిని పొందుతారు.

వారాణసీక్షేత్రం మూడులోకాలలోనూ సాటిలేని పవిత్రక్షేత్రం. గౌరీదేవి విశాలాక్షి పేరుతో ఇక్కడ భిక్షులకు అన్నదానం చేస్తూ అన్నపూర్ణ అని ప్రసిద్ధి పొందింది.

వింధ్య పర్వతవాసిని అయిన దేవి పేరు నందాదేవి. నందాదేవిని సేవించినవాడు ఎప్పుడూ సంసార భయానికి లొంగడు.

అవంతీపుర దేవతయై శివదూతిక అనే ప్రసిద్ధ నామంగల మహాకాళశక్తిని ఆరాధించినవానిని ముక్తికాంత స్వయంగా వరిస్తుంది. ఇంక చెప్పవలసేది ఒక్కటే మిగిలింది. క్రౌంచగిరిని భేదించిన సుబ్రహ్మణ్యునితో కలిసి గణపతి ఆడుకొన్న పూదోటలు కల కైలాసం.. అది పార్వతి సౌభాగ్యాలకు నట్టిల్లు. దానిని స్మరిస్తే సకల పాపాలూ నశిస్తాయి. కుమారగణనాథులతో, శుభంకరుడైన భవునితో మహాకైలాస నిలయమై ఉన్న పరదేవత మమ్ము రక్షించుగాక! ★

రక్షకులు

(16-వ పేజీ తరువాయి)

చిస్తున్నాడు. ఆమెని చూడాలని తహతహలాడుతున్నాడు. "వియోగంవల్ల" అతగాడికి అసలే ఎక్కువగా ఉంది ఉద్రేకం. ఆమెనా సమయంలో అక్కడ చూసేసరికి మరీ ఎక్కువయింది. ఆమె వశపోవడం కాదుకాని ఆమె నతని పట్టుకోవలసివచ్చింది. ఆమెనావిధంగా తాకేసరికి అతను ఒళ్ళు మర్చిపోయేడు. అతనికి మతి పూర్తిగాపోయింది. ఆ మతిపోవడంలో ఆమెని దగ్గరగా తీసుకొని ఏమేమో అనడం మొదలుపెట్టేడు.

సరళకి మతేంపోలేదు.

"వదులు. వదుల్తావా వదలవా?" అని కేకలువేసింది. వేసి విడిపించుకుంది. విడిచే వరకూ పిడికిళ్ళతో గుద్దింది. విడిచేక చెంపపెట్టు వేసింది.

ఆడపిల్ల చేత చెంపకాయ తిన్నపిమ్మట ఏం చెయ్యడమో తెలియక వెర్రినవ్వునవ్వి పోయి నవ్వలేక నిల్చున్నాడు జాన్ లూయీరావు.

ఇంతలో ఆడపిల్లని ఆపదనుంచి రక్షించేదామని, ఎక్కణ్ణించి వచ్చేడోకాని, మిలిటరీ దుస్తుల్లో ఉన్న వ్యక్తి ఒకతను అక్కడికి వచ్చేడు. వస్తూనే జాన్ లూయీరావుకి రెండు తగలనిచ్చేడు. తోడనే సరళ నుద్దేశించి అడిగేడు. "ఎవడు వీడు? ఏం చేస్తున్నాడు మిమ్మల్ని? ప్రమాదలేం జరగలేదుకద? హాయ్! మీరు సరళాదేవికదూ?"

ఈవిధంగా సరళని రక్షించి పారేయడానికి వచ్చిన ఇతగాడెవరు? సెలవుమీద ఇంటికొచ్చిన రత్తమ్మ కొడుకా? ఎవరు? ఎవరో ఒకడు. 'అయినా ఎవరో చెప్పకూడదూ?"

రత్తమ్మ పుత్రుడో, రాజన్‌దంత్రుడో, రహ్మన్‌ఖానుడో, రాన్సన్ 'రొనాల్డో'? ఎవడైనా సరే.

"మీ సాయం నాకక్కర్లే"దని విసవిస నడచి వెళ్ళింది సరళాదేవి. ★

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది మేహము, సెగ్గాళ, విస్ఫత్తువ వగైరా హరించి. బలము రక్తవృద్ధికల్గించును 20 తు. డబ్బి రు 3-4-0. పోస్టేజి రు 1-1-0,

పి. సి. ఎ అండ్ కంపెనీ, (ఆయుర్వేద సమాజం పెరిదేపి (పోస్టు) — నెరుల్లూ జిల్లా.